

пускового практично-орієнтованого іспиту повністю відповідає ідеології ОСКІ, її потрібно зберегти та удосконалити.

Висновки:

1. Розроблена в ХНМУ методика проведення випускового практично-орієнтованого іспиту дозволяє безболісно перейти на об'єктивізований структурований клінічний іспит.

2. Необхідно продовжити придбання фантомів для утворення станцій, для надання можливості студентам демонструвати практичні навички в симуляційних умовах, у тому числі тих, що демонструють клінічні прояви невідкладних станів та надають можливість демонструвати навички невідкладної допомоги, відповідно до методики проведення об'єктивізованого структурованого клінічного іспиту.

3. Необхідно розробити клінічні сценарії для станції, які будуть входити до складу об'єктивізованого структурованого клінічного іспиту.

Література

1. A collaborative comparison of objective structured clinical examination (OSCE) standard setting methods at Australian medical schools/[Malau-Aduli B. Sh., Teague P.-A, D'Souza K. та ін.]// Medical Teacher. – 2014. – Vol. 39. – N12. – P. 1261–1267.

2. Guidelines for the Development of Objective Structured Clinical Examination (OSCE) Cases / Medical Council of Canada, 2016.– 36 p.

3. Objective Structured Clinical Examination Manual 2016. Saudi Commission for Health Specialties/[Ware J, El Mardi A Abdulghani H., Siddiqui I.]. – Riyadh, 2014. – 33 p.

4. Objective Structured Clinical Examination. Protocol./ The National Dental Examining Board of Canada, 2017. – 19 p.

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ В ОРГАНІЗАЦІЮ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ НА КЛІНІЧНІЙ КАФЕДРІ ТА ЇХ РОЛЬ В ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ СУЧАСНОГО ЛІКАРЯ

Кравчун П.Г., Борзова О.Ю., Риндіна Н.Г., Кожин М.І.

Зміни в системах охорони здоров'я та освіти нашої країни, які ініційовані Національною стратегією реформування системи охорони здоров'я в Україні на період 2015–2020 рр. (2014), Національною стратегією розвитку освіти в Україні на період до 2021 року" (2013), законом "Про вищу освіту" (2014) [1,2,3] наголошують інтегрування національної системи освіти у європейський і світовий освітній простір, розвиток наукової та інноваційної діяльності в освіті, вимагають підвищення якості освіти та впровадження нових підходів до освітнього процесу в вищих медичних навчальних закладах.

На сучасному етапі інновації у навчальному процесі в вищій медичній освіті широко обговорюються та пов'язують з вдосконаленням та трансформацією існуючого традиційного педагогічного процесу, впровадженням інноваційних педагогічних технологій та потребують постійного ретельного вивчення та науково-практичного обґрунтування [4].

Трактовка поняття "освітня технологія" різними авторами не співпадає, але основними спільними його елементами є відповідність конкретній меті, системність і інтерактивність, які мають вищий рівень ефективності навчання [5, 6]. Сучасна система навчання все більше зміщує акценти з методу традиційної передачі знань від викладача до студента до їх інтерактивної взаємодії, залучаючи студентів до активного обговорення проблеми та пошуку рішень.

Метою нашої роботи є аналіз впровадження інноваційних технологій в педагогічний процес при викладанні на клінічній кафедрі.

Викладачі кафедри внутрішньої медицини №2, клінічної імунології та алергології імені академіка Л.Т. Малої ХНМУ у своїй роботі вдало поєднують традиційні методи навчання у вигляді лекцій та клінічних розборів із сучасними технологіями, широко використовуючи метод ділової гри та залучення студентів до дослідницької та наукової роботи.

Використання методу ділової гри служать вирішенню завдання вироблення професійно-орієнтованих навичок в процесі дії та надає широкі можливості через вирішення ситуаційних задач, коли студенти змінюючи ролі хворого та лікаря мають змогу більш глибоко зрозуміти симптоми захворювання, алгоритми диференційно-діагностичного та діагностичного пошуку, вибору найраціональнішого методу лікування з урахуванням показань та протипоказань, підбору лікарських засобів. Це дозволяє дати можливість студентам міркувати про перебіг патологічного процесу, навчити правильно використовувати свої знання, діяти в різних модельованих ситуаціях, набувати комунікаційні навички, сприяти обміну знаннями та їх використанню для прийняття правильного рішення, що важливо для майбутньої професійної діяльності. Слід підкреслити, що після закінчення кожного епізоду проводиться розбір дій учасників, в якому приймають участь як всі присутні на занятті студенти, так і викладач. В цій ситуації кардинально змінюється роль педагога: він стає не тільки носієм знань, а керівником, ініціатором самостійної творчої роботи студента в організації вирішення проблемної ситуації і процес передачі знань від викладача до студента будується на засадах взаємодії. Таким чином використання методу ділової гри дозволяє активізувати творче мислення студентів, виробляти здатність практично оцінювати різні точки зору та шляхи їх зіставлення, розвивати активність та прищеплювати навички пошуку оптимального варіанта вирішення проблеми.

Підвищення якості підготовки лікарів і зростаючий потік наукової інформації вимагають, крім вдосконалення методів викладання, широкого залучення студентів до участі у дослідницькій роботі. З нашої точки зору дуже важливим аспектом педагогічного процесу є учбово-дослідницька та науково-дослідницька робота студентів, яка сприяє розвитку індивідуальних здібностей та формуванню творчого підходу до використання отриманих і придбання нових знань.

Учбово-дослідницька робота студентів (УДРС) є складовою частиною практичних занять. За рівнем пізнавальної діяльності ця робота є дослідницькою, але за функціональним призначенням вона має навчальний характер. Найчастіше вона реалізується у вигляді написання рефератів

та створення презентацій в яких висвітлюються різні аспекти теми, яка вивчається. Реферування сприяє більш глибокому вивченню наукової літератури, придбанню навичок систематизації, узагальнення матеріалу та його логічного подання.

Науково-дослідницька робота студентів (НДРС) відрізняється від УДРС як за характером відношення до навчального процесу, так і за складом учасників: НДРС, на відміну від УДРС, не є частиною навчального процесу і проводиться у позааудиторний час. НДРС включає в себе роботу студентів у науковому гуртку, виконання індивідуальних або колективних тем, які пов'язані з кафедральною науково-дослідною тематикою, виступи з повідомленнями на студентських наукових конференціях.

Беручи участь в НДРС студенти навчаються основам наукового пошуку, аналізу отриманого матеріалу, прийомам теоретичного мислення, правильному користуванню методами статистичної обробки, робити висновки на підставі отриманих в результаті дослідження. Засвоєння організаційно-методичних основ наукових досліджень дозволяє їм правильно осмислювати досвід своєї роботи, оцінювати теоретичні положення і гіпотези, стимулює допитливість і бажання безперервно поповнювати свої знання.

УДРС і НДРС логічно завершується участю в навчальних студентських кафедральних конференціях, під час підготовки до яких студенти навчаються працювати з комп'ютерними програмами для створення презентацій. Найкращі роботи представляються на університетські, всеукраїнські та міжнародні наукові студентські конференції.

Таким чином, впровадження в учбовий процес різноманітних інноваційних технологій навчання сприяє вирішенню основної задачі вищої медичної школи – формування висококваліфікованого, творчо мислячого лікаря, здатного самостійно вирішувати виникаючі перед ним завдання.

Література

1. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 р. [Електронний ресурс] / Указ Президента України від 25 червня 2013 року №344/2013. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>
2. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року (2013). – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://moz.gov.ua/strategija>
3. Закон Про вищу освіту [Електронний ресурс]/ Закон Про вищу освіту № 1556-VII/2014. - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
4. Подковко Х.В. Інноваційні освітні технології у вищих медичних (фармацевтичних) навчальних закладах: Перешкоди та перспективи впровадження / Х.В. Подковко // Педагогічні науки. – 2016. – № 140. – С. 61–64.
5. Максименко С.Д. Педагогіка вищої медичної освіти [текст]: підручник / С.Д. Максименко, М.М. Філоненко. – К.: Центр учбової літератури, 2014. – 288 с.
6. Ільченко А.А. Характеристика педагогічних форм та методів профілактичної діяльності медичних фахівців / А.А. Ільченко // Медична освіта. – 2016. – № 1 (69). – С. 22–24.